

Julehistorie som passer for barn i alderen 5-12. Kan dramatiseres.

Den lille gjetergutten

Det var natt, og alt man kunne høre over de grønne åsene i Judea var breking i det fjerne. Aram hadde lagt seg på matten sin for å sove. Hans far var der ute et sted, sammen med Arams to onkler, og passet på saueflokken. Aram ønsket han kunne være sammen med dem, men det var umulig. Hans høyre arm var visnet fra fødselen og hadde liten styrke. Så han bodde i hulen hans far og onkler hadde hakket inn i fjellet som lå like under jord, og hjalp sin mor når han kunne.

Kjøling luft drev gjennom grotten. Aram løftet opp på den friske armen og kikket over dalen til Betlehem. Han visste at byen var fylt med folk fra hele Judea og Galilea - selv fra Egypt - fordi Herodes hadde sagt at skulle telles. Aram kunne se de hvite steinbygninger klart, selv om det ikke var noen måne. En stor lysende stjerne hadde steget for første gang kvelden før, hang rett over Betlehem, og var nesten like strålende som en fullmåne. Hans far bekymret stjernen. Kan det være et tegn på en kommende katastrofe? Slike ting har skjedd før, sier han til Aram.

Aram hadde nesten sovnet da han hørte bråk utenfor hulen. Han så ut og så sin far og onkler stresser ned banen. Noe forferdelig må ha skjedd! Aram hoppet opp, kastet kappen over skuldrene, og gikk for å møte dem.

"Hva er galt, far?" han ropte. "Hvor skal du?"

"Til Betlehem," kom det andpusten svar. "Hvor er moren din?"

"Hun sover, tror jeg," svarte Aram. Så spurte han: «Hvorfor er du på vei til Betlehem. Hvor er sauene?"

De tre mennene stoppet opp. "De er oppe i åsene," sa faren. Han åpnet munnen for å snakke igjen, men ble distraheret av to gjeterere som kom løpende opp en annen vei mot dem. De så litt sjokkerte ut. Arams far snakket. "Har dere sett dem også?"

Pinse Ung

"Engler", en av mennene svarte åndeløst. "En rekke engler kom ned fra himmelen. Vi så dette med våre egne øyne."

"Det gjorde vi også," svarte Arams far. "Så vi ikke drømte."

"Engler?" Spurte Aram.

"Ja, gutten min. En hel flokk med engler bare dukket opp hos oss og sa at den etterlengtede Messias, Frelseren hadde nettopp blitt født i Betlehem".

Aram var fra seg av begeistring. "Kan jeg få bli med, pappa?"

"Ja. Kom med oss. Vi vil alle gå å se dette barnet."

Bethlehem, som ble lyst opp av stjernene, var enda mer overfylt enn Aram hadde forestilt seg. Reisende lå og sov i hver tilgjengelig plass, kappene sine trukket opp over ansiktet for å beskytte seg mot den kalde luften. Gjeterne måtte gå forsiktig så de ikke komme til å trække på noen.

De spurte noen folk om de visste om en kvinne som hadde en nyfødt baby. Aram hadde vært i Betlehem en eller to ganger i det siste året. Han visste at gjeterne ble sett ned på av folket. Gjeterne var nomader og de hadde ingen hus, men reiste rundt. I tillegg var de fleste av dem var like skittene og stinkende som sauene sone. En mann, sitter utenfor et overfylt hostel, ble sint da Arams far spurte om barnet.

"Kom deg vekk fra meg din skitten gris," ropte han. «Gå tilbake til sauene. De er de eneste som kan tåle lukta av deg!"

Oppstyret fikk kona til den siste mannen til å komme ut. "Hva er dette?" spurte hun sint.

Aram far rolig forklart de var ute etter en kvinne som nettopp hadde fått barn.

"Det var et par her tidligere - fra Galilea, tror jeg," gjestgiverkona svarte syrlig. "Vi hadde ikke rom for dem så vi sendte paret til en liten hule som vi bruker som en stall. Du finner

Pinse Ung

den hvis du følger stien bak vertshuset." Så vinket hun hendene i luften. "Nå - gå, slik at våre gjester kan få litt søvn."

Gjeterne skyndte seg til baksiden av vertshuset der de fant den velbrukte stien. 30 meter lenger nede, kom de til en åpning - en kunstig hule gravd inn i siden av bakken - akkurat som Arams hjem. En ung mann sto ved inngangen og han hadde sett dem da de nærmet seg.

"Beklager så mye å forstyrre deg, herre," Aram far sa, og bukket lavt slik skikken til jødene var. "Vi søker en nyfødt baby. Vi var ute med flokken vår da englene dukket opp og fortalte oss at den etterlengtede Messias hadde blitt født i Davids by."

Den unge mannen virket ikke overrasket over nyheten. Faktisk virket det som han hadde forventet besøket. «Jeg er Josef fra Nasaret," sa han stille. "Min kone Maria er inne, og hun har nettopp født en sønn."

«Kan vi få se barnet?" spurte Arams far. "Vi vil egentlig ikke spurt, men noen engler har sendt oss hit."

"Bare et øyeblikk,» sa Joseph som han forsvant inn i hulen. Rett etter kom han tilbake, holdt ut hånden i velkommen.

~~~~~

Inne i grotten en flimrende oljelampe kastet en gul pall over interiøret. Lukten av søt halm blandet med jord lukt av dyr i sine boder. Ved siden av lampen satt en ung kvinne med langt, mørkt hår, som ikke kunne ha vært mer enn 14 eller 15 år gammel. Hun smilte til besøkende.

"Barnet du søker er i krybben," sier Joseph.

Aram var begeistret hinsides ord. Hvis dette var den Messias som Gud hadde lovet Israel, ville han være blant de første til å se ham - stakkars lille Aram, gjetergutten med den visne arm, var i ferd med å se en konge.

Gjeterne flyttet nærmere krybben, en grov trekasse med hakk og bulker i siden der

Pinse Ung

dyrene hadde tygget på den. Mary reiste seg og kommet inn i krybben, trekke tilbake en masse av lintøy kluter for å avsløre en rynkete, rød lite ansikt. Aram og resten av hyrdene falt ned på sine knær for å tilbe den nye kongen, men Aram ble stående. Han klarte ikke å slutte å se på den nyfødte babyen. Maria sa ingenting. I stedet løftet hun forsiktig den ligge gutten sin opp. Hun holdt ham inntil seg et øyeblikk, og smilte til Aram. Deretter, til sin forbauselse, hun holdt hun ham ut til Aram.

Aram far så hva som skjedde. "Ikke la min sønn Aram holde barnet. Han har en viss en arm og vil slippe barnet."

Joseph kikket nervøst på sin kone som bare smilte og fortsatte å holde barnet ut til Aram. Alle holdt pusten. Det ville ha vært dårlig oppførsel å protestere videre. Aram kom bort og tok barnet, er forsiktig med å støtte hodet. Til stor overraskelse for alle, holdt han barnet trygt. Aram smilte til den sovende spedbarn i armene. Så spurte han Maria, "Hva er navnet hans?"

"Jesus," svarte hun lavt. "Han heter Jesus."

~~~~~

Noen få minutter senere, hyrdene tok hyrdene farvel til familien og forlot hulen. De snudde og gikk ut av Betlehem. De hadde ikke bekymret om dyrene hadde rømt. Gud ville sikkert passe på dem mens de var på oppdrag. I stedet for å bekymre seg for sauene, ropte de og priste Gud for hans godhet og barmhjertighet mot hele menneskeheten.